

Psí tlapky jsou schopny se překvapivě dobře přizpůsobit nejružnějším podmínkám

FIT I PŘES ZIMU

Jakmile venkovní teploty klesnou a začne mrznout a sněžit, my lidé si navlékneme pár vlněných ponožek, tlusté palčáky, pérové bundy, šály a čepice. Ale co naši psi?

Psi mají sice v zimě i v létě stále stejné kožichy, které se však dokážou přizpůsobit změnám povětrnostním podmínkám. Psí srst se skládá z krycí srsti a z takzvané podsady, která může být více nebo méně hustá podle toho, zda se pes zdržuje převážně ve vytápěných prostorách, nebo venku.

Zvláště severská plemena psů jsou pro zimu vybavena velmi dobře, protože jejich podsada je velmi hustá, a ani arktické mrazy jim tudíž nedokážou ublížit. Krátkosrstá plemena, jako jsou třeba doberman nebo boxer, sice podsadu nemají, ale přesto ani v zimě nemrzou, pokud se dost pohybují.

Zdravá zvířata potřebují pohyb

Zdravé zvíře bez problémů snese středoevropskou zimu - a to i bez „zimního kabátku“. Zima mu začne být teprve tehdy, když je delší dobu bez pohybu na jednom místě. Něco jiného je, pokud je pes nemocný, oslabený nebo starý. V takovém případě může mít kabátek své opodstatnění. Nesmí být ovšem z umělé hmoty a nesmí psa škrtit.

Vazelína a podobné krémy jsou vhodné jen jako krátkodobá ochrana před procházkou. Pokud by na tlapce zůstaly delší dobu, mohly by způsobit nežádoucí změknutí robustní kůže na polštářcích a učinit ji tak ještě zranitelnější. V zimě se osvědčilo umístit vedle domovních dveří kbelík s vodou a hadr, aby bylo možno psu po návratu z procházky rychle a důkladně omýt tlapky od krému, soli, písku i šterku. Znamená to sice trochu námahy navíc, ale každý, kdo někdy u svého psa zažil vleklý ekzém vzniklý jako důsledek olizování, ji ochotně podstoupí.

Praktické tipy

Vazelína a podobné krémy jsou vhodné jen jako krátkodobá ochrana před procházkou. Pokud by na tlapce zůstaly delší dobu, mohly by způsobit nežádoucí změknutí robustní kůže na polštářcích a učinit ji tak ještě zranitelnější. V zimě se osvědčilo umístit vedle domovních dveří kbelík s vodou a hadr, aby bylo možno psu po návratu z procházky rychle a důkladně omýt tlapky od krému, soli, písku i šterku. Znamená to sice trochu námahy navíc, ale každý, kdo někdy u svého psa zažil vleklý ekzém vzniklý jako důsledek olizování, ji ochotně podstoupí.

A co tlapky? Nemrzou?

I psí tlapky jsou schopny se překvapivě dobře přizpůsobit nejružnějším povětrnostním podmínkám. Jejich hrubé drápy působí jako bodce, které se při běhu zarážejí do země a zajišťují tím stabilitu. Na to, že se někde ulice při sněhu a mrazu posypávají solí nebo šterkem, ovšem zvířata připravena nejsou. Také ostré úlomky ledu nebo umrzlý sníh mohou na nechráněných tlapkách způsobit povrchové, ale i hluboké řezné a bodné rány. Nasypaný šterk může být pro kůži na polštářcích, která je už beztak citlivá, v zimě dvojnásob nepříjemný a bolestivý, protože do vlhkých a tudíž měkkých tlapek se kamínky zabodávají obzvláště snadno.

Nebezpečí představuje šterk i sůl

Sůl, která snadno proniká malými trhlinkami v rohovině, psa dokáže pořádně potrápřit, protože nepříjemně pálí a leptá. Po návratu domů si psi většinou začnou

bolestivé tlapy intenzivně olizovat, čímž jen dál vnáší choroboplodné zárodky do malých ranek a drobných poranění. Důsledkem bývají ekzémy mezi prsty i jinde, hnisavé kožní záněty a nechuť k pohybu vyvolané poraněními a bolestivými tlapkami, případně dokonce napadení plísňemi, protože došlo k narušení kůže coby ochranné bariéry. Na olízání většího množství soli navíc zvířata, která mají slabší žaludek, reagují zažívacími potížemi nebo zvracením.

Vazelína a čaj z dubové kůry

Preventivně je možno psu tlapy před procházkou mazat speciálním balzámem na tlapy, nastříkat ochranným sprejem nebo do nich vetřít vazelínu, aby se na nich netvořily hrudky a aby se mezi prsty neusazovala sůl nebo břěčka. Také byste se měli snažit, aby se váš pes pohyboval pokud možno vedle chodníku, aby šel po

jdou do kontaktu se solí, měli byste je omýt vlažnou vodou nebo ještě lépe čajem z dubové kůry.

„Rozpraskané polštářky ošetříme léty osvědčeným jelením lojem.“

trávě nebo po sněhu a pro delší procházky si vybírat neposypané lesní cesty nebo louky. Pokud však tlapy přece jen při-

Domácí prostředek: jelení lůj

Pokud už jsou polštářky rozpraskané nebo poraněné, je osvědčeným prostředkem krém z jeleního loje (k dostání v každé lékárně). Aby si pes mast okamžitě neolízal, můžeme mu (případně i přes noc) přiložit namazaný obklad a přes něj natáhnout takzvané botičky. Takové botičky, které jsou ke koupi v obchodech, však jsou vhodné jen tehdy, pokud má pes poraněné tlapy a ty je třeba udržovat v čistotě. Zdravé zvíře takovou ochranu nepotřebuje.

- rrp-

